

2) В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос,

трябва ли разпоредбите на член 2, точка 1 от Директива 2011/7/ЕС от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (преработена версия) да се тълкуват в смисъл, че не допускат такова разбиране на разпоредбите на член 71 и следв. от Закона от 21 август 1997 г. за стопанисването на недвижимите имоти и член 238 от Гражданския кодекс, при което в случай на събиране на годишните такси за дългосрочно ползване, осъществявано от Държавни активи, от субекти, осъществяващи икономическа дейност, които обаче не са били първоначалните субекти, в полза на които Държавни активи учредява право на дългосрочно ползване, а само са придобили това право от други дългосрочни ползватели, то не попада в обхвата на понятията за търговска сделка и за публичен орган по смисъла на член 2, точки 1 и 2 от посочената директива и на член 2 и член 4, точка 1 от Закона от 8 март 2013 г. за противодействие на прекомерната забава по търговски сделки, а при условията на евентуалност, че това действие не попада в обхвата на уредбата съгласно посочените директива и закон?

3) В случай на утвърдителен отговор на първия и втория въпрос

трябва ли разпоредбите на член 12, параграф 4 от Директива 2011/7/ЕС от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (преработена версия) и член 6, параграф 3, буква б) от Директива 2000/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки да се тълкуват в смисъл, че не допускат такова разбиране на член 15 от Закона от 8 март 2013 г. за противодействие на прекомерната забава по търговски сделки и на член 12 от Закона от 12 юни 2003 г. за срока за плащане по търговски сделки, което изключва възможността да се прилагат текстовете на посочената директива и транспониращото я законодателство по отношение на договорите за продажба на правото на дългосрочно ползване на настоящия дългосрочен ползвател, задължен за плащането на годишната такса, сключени след 28 април 2013 г. и 1 януари 2004 г., в случай че първоначалното отдаване на поземления имот за дългосрочно ползване от Държавни активи на друг субект е извършено преди 28 април 2013 г. и 1 януари 2004 г.?

⁽¹⁾ ОВ L 48, 2011 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 8 септември 2020 г. от Scorify UAB срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-328/19 — Scorify/EUIPO — Scor (SCORIFY)

(Дело C-418/20 P)

(2021/C 28/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Scorify UAB (представител: V. Viešūnaitė, advokatė)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 26 ноември 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и разпореди жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 28 септември 2020 г. — Admiral Gaming Network Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidente del Consiglio dei Ministri

(Дело C-475/20)

(2021/C 28/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Admiral Gaming Network Srl

Ответници: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidente del Consiglio dei Ministri

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с упражняването на свободата на установяване, гарантирана от член 49 ДФЕС, и с упражняването на свободата на предоставяне на услуги, гарантирана от член 56 ДФЕС, приемането на правна уредба като съдържащата се в член 1, алинея 649 от Закон 190/14, с която се ограничават възнагражденията и компенсациите само на една ограничена и специфична категория оператори на игри с игрални автомати, а не на всички оператори от сектора на хазарта?
- 2) Съвместимо ли е с принципа на европейското право на защита на оправданите правни очаквания приемането на правна уредба като посочената по-горе, съдържаща се в член 1, алинея 649 от Закон 190/14, с която по време на действието на концесионен договор, единствено по икономически съображения, се намалява възнаграждението, договорено между дружество и администрацията на италианската държава?

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 28 септември 2020 г. — Cirsa Italia SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-476/20)

(2021/C 28/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cirsa Italia SpA

Ответник: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с упражняването на свободата на установяване, гарантирана от член 49 ДФЕС, и с упражняването на свободата на предоставяне на услуги, гарантирана от член 56 ДФЕС, приемането на правна уредба като съдържащата се в член 1, алинея 649 от Закон 190/14, с която се ограничават възнагражденията и компенсациите само на една ограничена и специфична категория оператори на игри с игрални автомати, а не на всички оператори от сектора на хазарта?
 - 2) Съвместимо ли е с принципа на европейското право на защита на оправданите правни очаквания приемането на правна уредба като посочената по-горе, съдържаща се в член 1, алинея 649 от Закон 190/14, с която по време на действието на концесионен договор, единствено по икономически съображения, се намалява възнаграждението, договорено между дружество и администрацията на италианската държава?
-